

eul_wid: msu-ad

Φιλόδημος ὁ Γαδαρεύς · Philodemos of Gadara

On Anger

Περὶ ὀργῆς

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic**Dialect:** Κοινή Koine**Domain:** Φιλοσοφία Philosophy**Format:** Πραγματεία Treatise**Affiliation:** Epicurean

fr. 1 P.Herc. 182, fr. 1

[- - -] [χωρὶς δὲ τοῦ τιμωρεῖσθαι] [τῇ]ν ὀργῇ[ν λέγουσιν εἶ ν]αι λύπην· [ἀλγοῦν τοὺς]
[ὁ]ργιζομέν[ους διὰ] πᾶν, ὅταν μὴ [κατισχύω] σι τῆς τιμ[ω]ρί[ας ἄπτεσ] θαι. μακάριος ὁ[ῦν]
ὅστις] διελάμβανεν, [ὅτι τό] τε λυπεῖ σῶ[μα καὶ ψυχὴν] [. . .]ρο[- - -] [.]οντιπ[- - -]

fr. 2 P.Herc. 182, fr. 2

[- - -]πιμε[- - -] [- - -]ρ[.]υς[- - -] [- - -] [ὁ]στις κ[- - -] [- - -]νουσινεπ[- - -] [- - -] [ἄ]λλων
εκα[- - -] [- - -]αι ἐπ[ι] το[- - -] [- - -] ἀδικήσει[ν] [- - -] [- - -] μέλλεις [- - -] [- -
-]α[.] .]εινιδ[- - -] [- - - - -] [- - - - -] [- - -]α[- - -] [- - -]τ[- - -] [- - - - -] [- - - - -] [- - - - -]
[- - -]α[- - -] [- - - - -] [- - -]νει[- - -] [- - -]λ[- - -] [- - - - -] [- - - - -] [- - -] καὶ [- - -] [- -
-]δε[.]νδ[- - -]

fr. 3 P.Herc. 182, fr. 3

[.]δε [- - - -] [.]λ[.] [.]υρι [.]ελ
[.]αι[.] [.]ε[.] [.]αι[.] [.]ργ[. . .]
[.]ουσυ[.] [.]ν[.] [- - - -] [- - - -] [.]ε[.]
[.]ινε[.] [.]ηκε[. . .]ο[.] [.]α[.] [.]δ[.] [- - - -]
[.]λ[.] [.]οι[.] [.]κα[.] [- - - -] [.]τασο
νονδ[.]ισα τὰ ποιο[ῦντα] [. . . .] αὐ τοῦ γὰρ αλλο[.]ην[.] [.]αποδι δο[.]ην. καὶ και[νόν]
πε ρὶ τῆς ἀπ[ά]σης τίσεως ὅλ[ω]ς οὐδὲν εἰρήκασι καὶ καθ' ὅλον ω[. . . .]ον γος τοῦ μὴ
το[. . . .]ν [.]νον ἐπ[ι] του[. . . .]σι[.] [.]ε[.]ν, ἀλλ' ὅπερ [.]μο[. . . .]

fr. 4 P.Herc. 182, fr. 4

[- - - -] [- - - -] τ[.] .]ε[- - -] [- - - -] [. . .]ε[- - -] [. . .]η[- - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]
[- - - -] [- - - -] [- - - -] τ[.] .]ν [- - -] [ἄλ]λων οὐδ[ὲν ἐπι]βαλ[λομέ]νων ἀλ[ίσκε]σθαι
κλ[αίον] τες π[ῶς] ἔ[τι τις] φήσε[ι τὴν] [ἔ]ξιν [τῶν π]ᾶσιν [ὀργιζομέ νων][. . .]σι[.]

fr. 5 P.Herc. 182, fr. 5

[- - - -] [- - -]δε[- - -] [- - -]αιτο[- - -] [- - -]ογι[- - -] [- - -]οτ[- - -] [- - -]επι[- - -] [- - -
-] [- - -]θαι εἰς α[- - -] [- - -]νκ[- - -] [- - -]ε[- - -] [- - -]ω[- - -] [- - -]α[- - -] [- - -]θ[- -
-] [- - - -] [- - -]ταιπ[- - -] [- - -]μενουτ[- - -] [- - -]κα[.] .]ν[.]ε[- - -] [- - - - -] [- -
-]ιντ[. . .]ις[.]ν[- - -] [- - -]α[. . .]καρεδ[- - -] [- - -]οντο[- - -] [- - -]πιε[.]ο[- - -] [- -
-]ετα[.]ων[- - -] [- - -]τος[. . .]ε[- - -] [- - -]θ[.] .]τ[. . .]κα[- - -] [- - -]ς εἰ δὲ καὶ με[- - -] [- -

-]αντιδεκ[---] [---]ω ὀργίλος οὔ[---] [---]υ[.]ν[---] [---]δοπα[. .]τα[---] [-
-]ττειν[. .]α[---] [---]λε[---] [---]τη [---] [μοσιν]

fr. 6 P.Herc. 182, fr. 6

[. .]παγ[.] [.]κ ἔξω[θε]ν ω[.] [μαιν]ομ[έ]νων ἐν τ[αῖ]ς ὀρ γαῖς ἔχει τοὺς
ὀφθαλμούς, ἔστιν δ' ὅτε καὶ στυλβηδόνας προ[ι]εμέν[ο]υς, ὅπερ ἐ οἴκα[σι] [ν] {μῆουτονπρω}{.}
οἱ πρῶτοι τῶν ποιητῶν ἐπισεσημάνθαι, καὶ δε δορκότας καὶ βλέποντας [λοξά] εἰς τοὺς οἷς ὀρ
γίζεται, καὶ ἰδίως ἥδη τὸ πρόσωπον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνεργ[ε]υ[θ]έ[ς] εἰ νιοὶ δὲ [αἰ]μηρό[ν],
[ξ]ν[ιοὶ δὲ] τὸν τράχηλον ἐντε[τα] μένον καὶ τὰς φ[λ]έ[βα]ς ἄν οἰδοῦσας κα[ι] τὸ σά[λιο]ν
περίπικρον καὶ ἄλμυρὸν, καὶ το[ιούτ]ον τ[ι]να τρόπον κ[ακοπαθοῦ]σι

fr. 7 P.Herc. 182, fr. 7

[---]τ[---] [---]επω[---] [---]τακα[---] [---]σμη[.]ι[---] [---]νβαπυ[---] [-
-]αρυννομ[---] [---]λαξ[.]ωμ[---] [---]δωται[---] [---] [---] [---] [---]
[---] [---]ατοισδιο[---] [---] Νικασικ[ρατ] [---] [---] αὐτῷ προστιθ[---] [---]
τῇ [---]επιτα[---] [---]πα[---]

fr. 8 P.Herc. 182, fr. 8

[.]πα [.]ριπροσεπιπο [. . . .], εἰ καὶ τὴν κλεῖ [δα δάκνων] τις θυμοῦτα[ι]
[θύρας κεκλει]μένης, κα [.]ν μὴ πρὸς δη[.] [ἀποδ]ηλοῖ πολ[λοῖς], πολλάκις δὲ
βαθ[εῖ]αι β[ριμώ]σεις εἰ καὶ [λίθον] διαρίπτει καὶ απο[. .]τηνο[.]υαναμα αρα[. . .]ωσες αὐτὴν
ων[. .] [κατ]ατέμ[οι] θύρα[ν] πῶς [. . .] δὲ καὶ τῶν π[. .] [.]ασι[. . .]τωσ[καθεώρ]α κ[ε]ν[. . .]
ἕκαστος το[. .] δρω[ι] [. . .]κισεριωνβλα τωσο[. .]υσευματας καὶ τὰ παρεν[τι]θέμενα δὲ ἐπὶ
δόξα[ν] απε[. .]σαν[.]πο λειν[. .] κατὰ τοὺς σο[. . .] θη[. . .]λημενους[. .] ον[. . .]νειδοξα[. . .]
ο[.]υτον[. . . .]

fr. 9 P.Herc. 182, fr. 9

φα[---] απ[.]ε[---] πεπιν[---] [.]α καὶ η[---] στεπα[---] [.]ο[---] δετο[---] [.] ἢ καὶ
προῖον ς[---] ταύτας ε[---] γεσ ἢ τουτ[---] το[ῦ]το μαλ[---] [---] τιζομεν[---] ται
λαλοῦ[σι] [---] [---] [---] μ[ό]νον, ἀλλὰ [---] ηκουσιν καὶ τ[---] κλητο αὐ[αν] [-
-] [. . . .]ελαρι[---] [. . . .]ωνελς[---]

fr. 10 P.Herc. 182, fr. 10

[. . . .]ον[.] [.]νυς[.] [.]σεφεν[.]γ[.] [.]οθασγ[. . .]τ[.]νη
[. .]χλ[ε]ν ὁ[δύρ]ονται δ [. .] στάσιμ[ο]ν αναγη [.] καὶ μὰ τὸν *δία τὸ το [.]συ[.]ν[. . . .]
[.]αλ[. . .]νε[.] [. . .] παραλλὰ[ξ] γενρ [. .]ωνδι[. . .]ζεπα [. . .]νο[. .] εἶναι λεγ[.]
[. . .]ερ εἰ ἦν ἀγανακτ[.] [. . . .] ὅθ[ε]ν οὐχ ὑπὸ τῆς α [.]σαλλο
[.]ταικα [.]αρυπογων [.]λων ὁ καὶ [δ]ούλοις π[.] [.]τειν οἷς
ἐλευθέρους [γ' ἐ]πιβ[α]τὸς εἶναι δο[κεῖ] δ' ἐλευ[θ]έροις καὶ [. . .]τοσιν, οὐχ ὁμοίω[ς]
[. . .]τερον· εἰ τοίνυν [. . . .]των ἄλλων εχ[.] [. . .]αλλον[.]εων ὀργισ[θή] <σε]ται κα[---]

fr. 11 P.Herc. 182, fr. 11

ατρα[---] τατε[---] ἥδη [---] τητα[---] [ὑπο]λήψεσι[---] μάταιοι [---] [.]υρος[---]
λόγον [---] ελο[---] επικ[---]

fr. 12 P.Herc. 182, fr. 12

εμ[---] κα[. .]μεα[---] ε[.]αθ[.] [ἀπο] φα[ί]γει τὸ λε[γόμενον], ὥς οὐ τῆς ἀνάγκης
ἀλλὰ [τῶ]ν ὑπολήψεων τὰς ἀπ[α]τήσεις ἀπεργαζομένω[ν], ὅπερ ἐπὶ τ[ῶ]ν κατηναγκασμένων
[πεπ]όνθαι. καὶ ἄλλ[ο]ς δὲ π[έν]ης μὲν καὶ διωργισμέν[ος] ὅφ' ἐνὸς οἴκετου φέρε[ται]
πολλάκις ἐνεπηρεαζόμενος ὑπ' α[ὑ]τοῦ· λογισμῶ[ι] τοί<νυν> [κατ]αλειφθεῖς τῶν χρειῶ[ν]
ἀτ[ευ]κτηί. [καὶ ἄλλος] δὲ ἄτε [πλούσιος ὢν] καὶ πολ[υ]λάκι [ὀργί]ζεται καὶ κο[λάσ]ε[ι],

βα[σ]ιλεὺς δὲ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιρεῖ, καὶ τὸν αὐτὸν δὲ πενόμε νον μὲν ἄλλον ἔστιν ἰδε[ῖν],
πλου[τ]ήσαντα δὲ πο[. .]σανμεταβεβλη κα[.]δοταις καὶ [. .]ω[.]ε[. .]

fr. 13 P.Herc. 182, fr. 13

[.]ταλ[.] [.]ν[. .]ετ[. .] [.] ἀνα[π]ηδᾶν οὐδὲ [.]εγω[. .] καρτερεῖν
[.] [οἰκ]ίας ἐξέλη<ι> [.]ις ἔνδον ε [.]σθαι καὶ δει [.] ἀκμήν οἱ
[.]ακαδετειν [.]οφιλαθοι [.]βλημενος [.] γυμνῶ[ι]
[. . .]αισημ[.]αδε [. . .]μενωνηπορειται. [κᾶν] ἀπαντήσας τις εἴπηι [πρὸς] τοῦτον [δ]ή, ἐν
ῶι λα [. . . .]πτ[. .] εἰπεῖν χαι [. .]αἰς πολλ[ά]κις δενα [.]ασις[. .]ν, ἐὰν δέ τις ἦ<ι> τῶ[ν]
τ[υχ]όντων ὁ εἰρηκῶς αλ[. . . .]κανε πολλὰ κι[ς] ου[. .]ουλομαιταιρεν π[. . . .]ν οὐδενὸς παι
δάριόν [τι] λαλήσαν ἢ γι νόμενον ἐμποδὼν καὶ τύπτειν καὶ λακτίζειν, κᾶν ἐμ βαλανείωι δη
[. .]τρα[. .]στ[. .] ὁμολογῇ [. .]στα[. .]ον ὁ [δὲ] νουθε τεῖν περὶ ἀπάντων ἤδη δ[. .] ἀεὶ τ[. .]
πολλά[κι]ς υ

fr. 14 P.Herc. 182, fr. 14

δ[. .]ζ[.] τ[. .]ισω[.] [. .]ν[. .]νεξ[.] πι[. .]ω[. .]νε[.]
[. .]τοτης[.] [ἐ] πειδ[ᾶν] ε[.] α[. .]γηνη πάσης [. . . .] ονοσαμ[.]
τατηι[. .]χ[.] αδυνατ[.] παθεῖν δόξ[ηι], [τό γε βε] βιασμένον [οὐκ ἔστιν]. κᾶν
παθεῖν δο[κεῖν δια] νοῆται τὸ κατη[ναγκασ] μένον καθὸ λέγε[ται καὶ] [χ]ωρὶς ἀπάσης
γ[νώσεως] καὶ λογικῆς ζητήσεως] η[. .]ναλασοι[.] [ἐ]ντελούμενον [. . . .] τι τίνωμεν οὐ
κατ[ηνάγ] κασταί. καὶ γὰρ εἰ μυρ[ιά] κις βλάβης μιᾶς γε[. . .] ἢ φαντασίας βλάβ[ης] [. .] π[. .]ονες
οὔσης ατ[. . . .] κεισυνημε[.]

fr. 15 P.Herc. 182, fr. 15

[- - -]ακίς[- - -] [- - -]τους[. .]αι[- - -] [- - -]νποτε[- - -] [- - -]μψα[. .]ν[- - -] [- -
-]μ[. .]ν[. .]γτ[- - -] [- - -]ν[- - -] [- - -]κατ[. .]πιτα[- - -] [- - -]ος οὐκ ἔστ[ι] [- - -] [- - - - -]
[- - -]υσι[. . . .]ταλ[- - -] [- - -]προντ[. .]στορη[- - -] [- - -]ρ[- - -] [- - -]σισα[. .]ν[- - -] [- -
-]σαυτο[- - -] [- - -]ητω[- - -] [- - -]τ[. . .]εδοκι[- - -] [- - -]ενκ[. .]μα[- - -] [- - -]μεν[. .]μο[-
- -]

fr. 16 P.Herc. 182, fr. 16

[.]πα[.] [.]αθα[.] [. . . .]ασμεν[.] [.]παντ[.]
[.]α[. .] ἀλλὰ καθ[. . .] [. .]μεν[. .]ς[. .]οις[. . . .]ν [.]ουντασσυν [.]ι πάντως
[.] γὰρ δόξαις [. . . .]ουσιμαγ[. .]υ[. .] [.]νατα[. .]σε [. .] [ἀ]λλὰ τισιν οὐ
γ[. .]ν [. .] [μ]ηδ' ὀργα[ῖς] γο[. .]α [.] ἀκολουθοῦ[σι]ν [.]ς πάντως, [ἀ]λλ' οὐ
[.]ηνα[. .]σμενοις [.]λ[. .]γενη [. . .] [ήκ]ολού[θ]ηκεν δὲ [.]ην
[σ]υναφθῇ<ι> [.]μεν δὴ τὰς τοῦ [του] επι[. .]ληψεισουνο κα[. .]τακνειναι τὴν ὀργήν
[. .]κ[. .]ν, ἢ δὲ νοεῖται φύ [σις τ]οιούτο[υ] οὐδ' ἐκτι [κῆ π]άντως ἢ τοῦδέ τι [ν]ό[ς] ἐστιν φύσις
καὶ οὐ [χ ὁμοία] ἐστὶν ἢ σὺν τοῦ [τωι], [κα]θάπερ καὶ ουπτω [.]τον μὲν ὀρμᾶν [.]
ἀπὸ τοῦ ν[. .] [.]ω[. . .]

fr. 17 P.Herc. 182, fr. 17

τιν[- - -] μενω[ς] [- - -] φιλαυ[- - -] τ[. .]ς[- - -] καιφ[- - -] ασορο[- - -] τουσκαι[- - -] νυντη[- -
-] εστιν[- - -] ῥίας α[. .]υο[- - -] ημε[- - -] δεσε[- - -] μεναπ[- - -] τουκαι[. .]ας[- - -]
μασαμεντ [- - -] [κατη] ναγκασμένα[- - -] φύσει τας[- - -] [. . .]εγμεν[- - -] ποντεσοτ[- - -]
φευκτον[- - -] τοῦτο δεκ[- - -] κασνενηυ[- - -] οὔτω ηρα[- - -] π[. . .]ον ὥστε [- - -]
[.]α[- - -]

col. 1 P.Herc. 182, col. 1

[.]γοι [.]ησαιτην [.]πρ[. .]υσινων [.]νειακατα
[.]δ[. .]ινο [μαι] τοῦτο. πᾶσι γὰρ ὡς ἐκεῖνο φα [νερόν ἐστιν] ὅτι κα [κόν], ῥ[ύ]τω κ[αὶ]

τοῦτο. δι ἃ [μ]ἔν δὴ τοιούτων, ὅ τι ληρῶδες ἐστὶ τὸ ψέ γειν ἐγκεχείρηκεν, ἃ δολέσχως δὲ καὶ κα
θάπερ εἴωθεν. εἰ μὲ ν ου ἐπετίμα{ι} τοῖς ψέγουσι μ[ό]νον, ἄλλο δὲ μηδὲ ἐν ποιούσιν ἢ βαί[ό]ν,
ὡς Βίων ἐν τῷ Περὶ τῆς ὀργῆς καὶ Χρὺ σιππος ἐν τ[ῶ]ι Πε[ρ]ῖ πα θῶν θεραπευ[τι]κῶι, κἂν
μετρίως ἴστατο. νῦν δὲ τ[ὸ] καθόλ[ο]ν, τὰ πα ρακολουθοῦν[τ]α κακά, τιθέναι πρὸ ὁμμάτων
καταγέλαστ[ο]ν εἰ αἰ καὶ ληρῶδες ὑπολαμ βάνων αὐ[τὸς ἐστὶ ληρῶ] δης καὶ κα[ταγέλαστος]

col. 2 P.Herc. 182, col. 2

φυσικαὶ [.] πάθει γιν[.] σχετο[.] σινως[.]
νομεθα[.]ον τῶν λογισ[μῶν]. [ὀπό]ταν δὲ καταστο[χάσεται] τὸ λανθανόμ[ενον #26τὸ]
δὲ ἔξω φανερ[ὸν κα]θέ στηκε καὶ μάλι[στ]α τῷ δυναμένωι πα[θο]λο γεῖν#26 οὔτε π[αράγει] ἢ
μᾶς καὶ [πᾶσι]ν φανε ρόν ἐστιν ἔχειν] ὡς εἴ ρηκε· τό τε [τῆς δι]αθέ σεως, ἀφ' ἧς [περισ]πῶ[ν]
ται, δι' ἣν ἀν[αριθμ]ήτοις συνεχόμ[ενοι] κακοῖς ἀναγεν[ν]ᾶ[ν] πάλι]ν ἐπὶ στάμεθα κα[κὰ ἐ]πὶ πο
λύ, φιλολογια[. . .]υχω [. . .]τρο[.]τεως [.]τε[. . .]απε [.]υδια[. .]αλα

col. 3 P.Herc. 182, col. 3

[.]ωσδ[. .] [.]θαι τὴν [.]εναπο [.]ρ ἥδη τ[. .]
[.]λλωι. διόπερ [ἀναγράφ]ων τὰ μὲν ἀ[γ] νοο[ύμεν]α τελέως, τ[ὰ] δ' εἰς λήθην ἀφιγμένα,
τὰ δ' ἀνεπιλογιστοῦ μενα τοῖς γε μεγέθε σιν, εἰ μηθὲν ἕτερον, τὰ δ' οὐκ ἀθρόως γε θεωροῦ
μενα, καὶ τιθεῖς ἐν ὅ ψει μεγάλ[ην] ἐνποιεῖ φρίκην, ὥ[σ]τε τοῦ πα ρ' αὐτὸν εἶναι προσυ<πο>μνη
<σ>θέντος ἀποφυγεῖν ῥα<ι> δίως· τοῦτ[ο] γὰρ] δὴ προσ τιθέασιν [κᾶ]μ μετρί ω[ς] τῶν
φιλ[οσ]όφων οἱ δὴ γενν[αῖοι] καὶ τοὺς τρό [πο]υς, δι' ἃ ὧν] ἂν ἥκιστα τοῖς ὀργ[ίλοις] πάθειςιν
περιπίπτ[οι]μεν, ὑπο γράφουσιν. ὅθεν δὴ καὶ λέγων ὡς [ἄ]π[ασι]ν φ[ανε] ρώτερον καθ[έ]στηκε

col. 4 P.Herc. 182, col. 4

[. .]πα[.] γαιτα[.] [. .]εγεσθ[.] [. .]ενοῖς τ[ῶν] ἰα[τρῶν] τό τε
μέγεθος [τῆς] νόσου καὶ τὰ γει[νόμεν]α δι' αὐτὴν πάθη καὶ [τὰς] ἄλλας δυσ [χ]ρηστίας, ἐ[νί]οτε
[δ]ὲ καὶ [τ]οὺς κινδύ[ν]ους, λανθά [ν]ει τὰ μὲν [κα]θόλου τοὺς κάμνοντ[ας], τὰ δ' ἐπιλο
γιστικῶς, ὅ[θ]εν ἀμελέσ τεροι πρὸς τὴν ἀποφυ [γ]ῆν ὡς μετρίων ἐνεστη κότων καθίστανται, τε
θέντα δὲ πρὸ ὁμμάτων [ἐ]πιστρ[εφ]εῖς πρὸς τὴν [θ]εραπείαν παρασκευ ἄζει. καὶ γὰρ ἐνταῦθα,
τὰ μὲν οὐδ' ὅλως ἐνθυμού [μ]ενοι, τὰ δ' [ο]ὐ καθαρῶς, οὐ [δ]ὲ κεχρη[σθ]αί θέλουσιν εἰς
[θερ]απείαν ἑαυτοῦς, [μαθ]όντες δὲ κατὰ το

col. 5 P.Herc. 182, col. 5

[. . .]ατε[.] καὶ τοῦτο κ[.] ουτο[. .]προστ[.] τεκ[. . .]οτ[.]
[. .]οντ[. .]αλειπο[.] [.]ν νῦν [.] [.]ως, οἱ δὲ κα [λο]ῦσ[ι] προσέχειν ἐπὶ
μελέστερον τῇ θερα πείαι καὶ μὴ παρολιγω ρεῖν, οὐδ' ὧν ἔνεκεν ἰα τροῖς [ἐ]νχρή<ι>ζ[ε]ι τὸ
ψέγειν ἡττ[ο]ν ἀγνοουμένων, εἰ δὲ μή γ' , ἐπ' ἴσον, τῶν τε μεγεθῶν καὶ τῶν συνα πτομένων
τα[ῖς] νόσοις κακῶν καὶ ταῖς ὀργαῖς. αὐ τῷ μ[ἐ]ν αἰ μέλ<λ>ουσαι πα ρακολου[θῆ]σιν
συμφοραὶ διὰ τῇ[ν] ὀργ]ῇ τὴν πρὸς Βασιλεί[δ]ην καὶ θέσπιν οὐκ ἦσαν φανεραί, καίτοι πέρατα,
καθάπερ ὥ[ι]ετο, προσ[τιθε]μένωι δριμύ τητρο[ς]. οὔτω{ι} δ' ἐστὶ τυ φλός, ὥ[σ]τε μακρῶι προῦρ
γιαίτε[ρ]ον ὑπάρχον τὰ τοῖς λογίμοις σοφοῖς νο μο<θητο>ύ[μενα ἐπιθεωρεῖν] ῥαί[δίως λέγειν]
[. . . .]

col. 6 P.Herc. 182, col. 6

[. . .]δ[.] [. .] [τ]ῶν ἀλόγως [βοηθού]ν των] περιττο[ῖ] λόγοι [. .]
[. . .]αι[. .]π[.] [.]γεπ[.] [.]ε[.] γ[.]σο[.]
δ[.] [#26ἀδύνα] τρ[ὶν] γὰρ τὰς νόσους ἀπο] φυ[γεῖ]ν οὐκ ἔστ[ι]ν#26, ἀλλὰ τῶ[ν]
εὐλόγως μ[ό]νον βο [η]θού[ν]των προσ[σ]δεῖσθαι. τὰ [δ'] ἐν τῇ ψ]υχῇ πάθη δι ἃ τῇ[ν] ἡμ]ετέραν
ψευδο δοξ[ία]ν παρακολουθοῦν τα, τ[ι]νὰ μὲν καὶ τῷ γέ νει, τ[ι]νὰ δὲ τ[ῶ]ι μεγέ θε[ι], [τὸ]
συν[έ]χον [ἔ]χει τῆς ἀπ[οθέ]σεως ἐν [τ]ῷ θεω ρῆσ[αι] τ]ὸ μέγεθος καὶ τὸ πλ[ῆθ]ος ὧν ἔχει καὶ

συν επι[σπ]ᾶται κακῶν ἀδια νο[ήτ]ορ καθεστῶτος, ὅ τι δ[. .] ἐπεὶ κ[α]κὸν καὶ [. . .] τοῦτο καὶ
δύναται ἀ[πο]φεύγειν. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ κύντατον οὕτως ἐσ τ[ῖ] π[ᾶ]σι φανερόν τὸ τὴν <ὀρ> [γὴν]
ὄλον εἶναι κακόν #26 καὶ διὰ τοῦτο <ἀ>λογ[οῦσ]ιν οἱ ψ[έγ]οντες #26, ὥ[σ]τε καὶ με

col. 7 P.Herc. 182, col. 7

δ[.] μ[.] [ὥστ' ἐπεὶ] τῶν ἄ[λλ]ων [ἢ διάθεσις] τὰς ἄλ[λα]ς ἔχει
διαφορ[άς], μὴ πρότ[ε]ρον αὐταῖς ἢ θυμωθῆναι χρῆσθαι. κἂν λέγη<ι> Τιμασαγόρας ἀνε
πιλογίστους αὐτοὺς γεγο νέναι τῶν παθῶν, καίπε[ρ] ἔχοντες ἐπιδεικνύειν καὶ τῶν
ἀποβαινόντων ἃ γνωστὰ σαρκὸς θησόμε θ', ὅμως, ἐπειδὴ δέον, τοῖ[ς] προσφερομένοις τοὺς πα
ραλογισμοὺς ὑποδείξαν τας, οὕτω δεῖ τὴν εἰλικρί νειαν ἐπιλογίσασθαι τοῦ κακοῦ, καθάπερ καὶ
ἐπὶ τῆς ἐρ[ωτ]ικ[ῆ]ς εἰώθα μεν ποιεῖν ἐπιθυμίας. τότε [δὴ] πᾶ[ν] τὸ λυποῦν αὐ[τ]οὺς
ἐξαριθ[μο]ῦμεν [καὶ] τὰ παρακολουθοῦντα [δυσ] χερέστα[τα κοι]νῇ<ι>, ἔστ[ι] δ' ὅτε] [κ]α[ὶ] τὰ
ἰδία[ι] λυπή[σαν] τα κακά[.]. [ν]υνεὶ [δ' ἐροῦμεν] [τὰ τῆς ὀργῆς συμπτώ]

col. 8 P.Herc. 182, col. 8

μα[τ'] εἰ[ν]α[ί] πως ὁ[μο]ιότατα, κἂν περι[ττότερόν] τινες] καταφρον[οῦμενοί] πως] ἐπὶ πᾶσιν
[οργίζονται], καὶ τὰ συμ[πτώματα] τοῦ πά θους] εἶναι [πᾶσι κοινὰ οὐ τε] νέοις οὔ[τε] γέρουσιν]
[οὔσ]ων εὐ[λαβειῶν] [. . . .] [. . . .] πο[.] [- - - -] οσω[.]
τ[.] [. . . .] σονο[.] [.] πρ[. . .] [. .] ετ[.] πα
[.] ρι τῶι θυ [.] ωνοργ[. .] [.] ποτ[. .] πανω [. . . .] υ[. .] α[. .] γειν εἰ
πα [. .] ο[. . .] μου[. .] ἄλλον ὥσ περὶ συνκείμενον ἐξ ἐκπυρώσεως καὶ διοιδή [σ]εως καὶ
διερεθισμοῦ καὶ βριμώσεως καὶ δεινῆς ἐπιθυμίας τοῦ μετελ θεῖν καὶ ἀγωνίας, εἰ δυ νήσεται,
καθάπερ ἀπο δηλοῦ[σ]ιν αἱ φωναὶ τοτὲ μὲν εὐχομένων περιζώ σασθαι τοῖς ἐντέροις τοῦ λυ
πήσαντος, τοτὲ δ' ὡμὰ δά σασθαι· εἴτ' ἐπὶ τὰς διαδι δομένας τῶι σώματι κει νήσεις ἀσταθεῖς,
οἷον λέ γω τὴν ὑπὸ τῆς κ[ρ]αυγῆς διάστασιν [τ]οῦ πλεύμο νος σὺν αὐταῖς πλευραῖς, τὸ
μετεωρότερον ἄσθμα τῶν [χίλ]ια δεδρα μηκότων στάδια καὶ τὴν πῆδ[ησι]ν τῆς [κ]αρδί

col. 9 P.Herc. 182, col. 9

[ας][- - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]
[- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] τρόμους καὶ κ[ινήσεις] τῶν
με[λ]ῶν κ[αὶ] παραλύ σεις, οἷα συμβαίνει κ[αὶ] τοῖς ἐπιληπτ[ικ]οῖς, [ὥ]σ τε συνεχῶς
π[α]ρακολου θούντων τὸν [ἄ]παντα βί ον ἐπιτρίβεσ[θα]ι καὶ τὸν πλείω χρόνον [εἰ]ς ἔκτρο φὴν
κακο[δ]αιμ[ο]νίας λαμ βάνειν. τὸ δ' ὅτ[ι] πολλοῖς ἐγέννησεν α[ὐ]τό τε καὶ τὰ γινόμενα δ[ι]τ'
αὐτοῦ, ῥή ξεις πλευμό[ν]ων καὶ πλευρῶν πόν[ο]υς καὶ πολ λὰ τοιουτότρο[π]α πάθη θανάτους
ἐπ[ιφ]έροντα, καὶ παρὰ τῶν ἱατρῶν ἀ κούειν ἔστιν καὶ παρα τηροῦσιν αὐτο[ῦς] ἐπιβλέ πειν. καὶ
πρὸς μελανχο λίας δὲ παρισ[τ]ᾶσιν ἄμ[α] συνεχεῖς ὥ[στε] πολλά [κ]ις κα[ὶ] τὰς μελαίνας γεν

col. 10 P.Herc. 182, col. 10

[νᾶν καρδίας] [- - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -] [- - - -]
[- - - -] [- - - -] [. . . .] ν[.] [. . . .] μα[.] [. . . .] δειν[.] [. . . .] ν ἐπὶ
τὸ [. . . .] [. . . .] ακατας[. . .] [.] τοῖς μετρ[ίως] ταρ[ακτοῖς] ἄρτι γὰρ ῥάι δ[ι]ον ἦν]. οὐκ
ὀλιάκεις δὲ καὶ νοσοῦντες ἀκμ[ῇ]ν ἀναπηδῶσιν, πολλάκ[ι] δὲ καὶ γυμνοί, καὶ κατα διώκουσί
τινας καὶ συμ πλέκοντ[α]ι διὰ <τὸ> δὴ μεγά λοις ἐνκύκλιον συμ πτώμασιν. κἂν ἡσυχά ζωσιν ἐπὶ
τῆς κλίνης, διὰ τὴν [φλεγμ]ονήν καὶ τὸν τῆς ψυχῆς διασπασ μὸν τρέπο[υ]σιν τὸ σωμα[τιον]
φορῶς εἰς ἐπικιν δύνους ἀρρωστίας, ὅθεν καὶ παραινοῦσιν οἱ θερα πεύοντες αὐτοῖς τε τοῖς
συνεχομέ[νο]ις φυλάττεσθαι τοὺς διερεθισμοὺς κ[αὶ] τοῖς παρεδρεύουσ[ι] μὴ δὲν ὅλως ποιεῖν
τῶν κ[ι] νῆσαι δυναμένων, τὸ δὲ δυνατόν [κ]αὶ τοῖς ἱατροῖς

col. 11 P.Herc. 182, col. 11

col. 12 *P.Herc.* 182, col. 12

col. 13 *P.Herc.* 182, col. 13

col. 14 *P.Herc.* 182, col. 14

col. 15 *P.Herc.* 182, col. 15

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

[φιλοχρήματον ὄντα] [βλάπτειν τὰ μέγιστα] [---] [-----] [-----] [-----] [-----] [-----]
 --] [-----] [.] καὶ τὸν ηγου[.] [.] ησειατ[.] παντι[.] .] δεε[.] ωμ[.] .] ὕπνος ω[.] .]
 Ζεὺς ἐχθ[ρὸς] [ὦ]ν <ἐκ> τῆς τυχούσης αἰτί[ας] ρεῖψαι κᾶπειτα πᾶσι[.] [. . .] ον[.] .] [ἔ]τερον
 θαῦμα [ιδέσθαι] [.] χ οὕτως [.] αν[.] .] [ὦ]ς [ῆ] μεῖς, [ἔ]νιοι δὲ καὶ τι[μω] ροῦνται
 #26καθάπερ Ἀπόλ λων τοὺς ἐπευφημοῦν τασαῖδεῖσθαι θ' ἱερέα{ι} καὶ τὰ τέκνα τῆς Νιόβης ἡ
 ἀδελφή καὶ [τὸν] Κά δμον ὁ [Δι]όνυ[σος] ἔνε κα τῆς τῶν θυγ[ατέ]ρων αὐτοῦ βλασφη[μίας] #26,
 οὐ δ', εἰ πρὸς τοῦ πάθου[ς] εὐὰ νάσειστοι γίνοντ[αι], καὶ τε λέως εὐπαραλόγ[ι]στοι καὶ
 διαβολαῖς τῶν τυ χόντων, ἐνίοτ[ε] δὲ καὶ τῶν ἐχθρῶν, κ[ατὰ] τῶν φιλάτων π[ιστεύ]ον τες.
 μανίας τ[ο]ιγα[ρο]ῦν οὐχ ὁμο[γ]εν[ῆ] εἶ ναι συμβέβηκε [τὴν] ὁρ γήν #26<ὀλιγοχρόνιον μανίαν>
 δέ τις εἴρηκεν #26], [ἀ]λλ λ' ἐνίοτ[ε] τὴν [ὄντως κα] λουμένην μ[ανίαν ὁρ] γήν
 προσ[αγορεύομεν]

[.] ζοντα [.] προσκο [.] χοισεμ [.] νεπιστα
 [.] πάντων [.] ων[.] [.] ἡ ἄπαις [. . .] γα[.] .] ης λ[ακτίζοντα
 τὰ] [τ]έκνα καὶ κατασχί[ζον] τα{ς} τοὺς χιτωνίσκου[ς] ἦ καὶ μετὰ φωνῆς λοιδοροῦ μενον πρὸς
 τοὺς ἀπόντας ὡς πρὸς παρόντας καὶ πάν πολλα τούτοις παραπλή σια συντελοῦντα. περὶ μὲν
 γὰρ τοῦ μι[κ]ρῶ[ν] το[ῦτ'] εἶναι τὸ πάθο[ς] ἔργον λέγειν, ὅταν καὶ [μ]ύιαις φό νο[υ]ς
 μηχανῶνται δε[ι ν]οὺς [καὶ] κώνωψιν μετὰ βριμύσεως καὶ ἀπειλῶ σι καὶ ῥαπίζωσιν ὡς κα
 ταφρονούμενοι. παρα κολουθεῖ δ' αὐτοῖς [ἐξ ἐπι] γεν<ν>ήματος καὶ [τοῖς φιλ] τάτοις συνοῦσιν
 [διαφω] νεῖν καὶ προσκ[ρούειν] [. . .] .] γειν καὶ μα[.] . . .] [ἔ] στ' <ἄν> ἀπειλῶνται φιλοσο
 φια[.] .] ισε[.] .] μενα [.] ετ[.] .] αυτ[.]] μ

[.] .] [ν]υκτερεύουσα[ν] [τὴν μ]εταμέλειαν πα[.] [. . .] ν ὄντων ἀπάντων [.] οἰποιοῦναπε
 [.] πον ἐστιν [.] αια [---] [---] μ[.] κρο[.]]
 θ[.] .] μ[.]] ζ[.] .] ω[.]] νουντα[.]] κρεάδια [.]
 μενουλου[.]] ρα χαλκοῦν ιε[.]] περβατος, ἐπ[ειδὰν τὴν] [γῆν οὐρ]ανῶι μιγνύωσι
 [π]αραπεμφθέντες ὑπὸ [τ]ινος ἐστιῶντος, ὡσπερ [ὁ] Σοφοκλέους Ἀχιλλεύς, [ῆ] κατὰ τι τοιοῦτο
 παρο λιγωρηθέντες, οὐπω γὰρ ἀδικηθέντες λέγω. καὶ τῶν μὲν κυνῶν οἱ πρὸς τὰς θήρας, ἂν οἱ
 κουρὸς αὐτοὺς ὑλακτῇ<ι> παριόντας, οὐκ ἐπιστρέφονται #26τὸν δ' Ἀλεξάν δροῦ φασι μηδ'
 [ὄ]ταν ἄλλ λο κινηθῇ<ι> θηρίον ἀλλ' ὅταν λέων #26, οἱ δὲ τῶν ποι ητῶν θεοῖ μικροῦ καὶ τὰ[ι]ς
 ὑσὶν ὀργίλως διατίθενται. τί γὰρ δεῖ το[ῦς β]ασιλεῖς λέγειν... ἐμ πο[δίζ]ονται δὲ καὶ πρὸς τὴν ἐν
 φιλοσοφίαι συν αύξησιν οἷς μεταδιώ κεται τοῦτο διὰ πολλὰς αἰτίαι[ς] [.]

[δεῖ δ'] ἐφιστάνειν διό[τι] [ἐν] πολλοῖς ἐξί[στανται] [κ]αὶ παρατηροῦντ[ες] [εἰς] κόλασ[ι]ν
 εὐφυε[ῖς] [κ]α[ι]ροὺς περισπῶντ[αι] [μ]εταμελείαις συνεχῶ [μενοι] περὶ ταύτας γίνον [ται καὶ
 ὑπὸ τῶ]ν ὑβρισμέ [νων][.]] λη[.] .] ται [. . .] ασε[.] . . .]ς γεγονότων ἐχθρῶν [κωλύον]ται
 σχο λάζειν. ἀπροβάτους δ' αὐ τοὺς ἀνάγκη γίνεσθαι καὶ τῶι μήτε καθηγητὰς ἀνέχεσθαι μήτε
 συσχο λάζοντας, ἂν ἐπιτιμῶσι καὶ διορθῶσιν, ὡς τὰ [θ]η ριῶδη τῶν ἐλκῶν οὐδὲ τὰς τῶν
 ἡπιωτάτων φαρμάκων ὑπομένει προσαγωγὰς #26ἀλλὰ κἂν ἐ τέροις ἐπιπλήττωσιν, ἀλογώτατα
 πρὸς ἑαυτοὺς ὑποπτεύειν ἀεὶ τὰ πάν τα λέγεσθαι #26, μήτε [τ]οῦ διὰ συζητήσεως με τέχειν
 ἀγαθοῦ· τοῦτο μὲν οὐδενὸς ὑπομένοντος συνκαταβαίνειν, τοῦ το δ' , ἂν εὐρωσι, τῶν διε
 ρεθισμῶν οὐχ οἷον ἂνε π[ι]στάτους παρεχομέγων, ἀλλὰ καὶ μέχρ[ι τοῦ]

ἐκτρέχ[ειν ἐκ τοῦ φιλ] τάτου τὴν θ[.] καὶ λοιδορεῖν [.] ἐφισταμενο[.] φοντα
καὶ λακ[.] [.]ουσον[.] [.]οις[.] [-- --] [.]πι[.]
[.]ωνοι [.]αλουμεν [.]ε καὶ προς [.]ν σοφίαι
[.]τι κἄν γάρ [.]κίας [.] ἐκ τικὸν ἢ τὰ μ[.] των ἢ ἐπὶ
μ[ικ]ροῖς [ἀναγ] κάζη<ι> σκυθρωπάζει[ν] καὶ λοιδορεῖν ἀπλύτως καὶ διαβάλλειν καὶ πλάττειν
τὰ μὴ γε[γ]ονότα καὶ τὰ μηδενὸς ἄξια λόγου μεγαλύνειν, ἵνα τὴν εὖ λογον ὀργὴν ἐπιδείξηται,
καὶ μυστικούς λόγους καὶ πράξεις ἐκκαλύπτειν. τί γὰρ δεῖ λέγειν τὸ πολ τοὺς ε<ὐ>θέτους ὄντας
εἰς φιλίαν, μήπω δὲ παρὲι λημμένους, ἄ[σ]τροις ση μαίνεσθαι τὴν καὶ μόνον πρόσοδον καὶ
θεωρίαν τῶν τοιούτων ... ὑπομένει δ' αὐτοῖς οὐδὲ συμβου λεῦσαί γε τῶν ὁπωσδήποτ' αὐτοῖς
προσηκόντων οὐδεῖς, οὔτε αὐτόκλητος οὔτε παραληφθεὶς, ἐφ' ἐ[κ]άστ[ρ]ος ἐρε[θ]ιζομένοις

col. 21 P.Herc. 182, col. 21

[ἢ] μι[σ]οῦμένοις ἐπαμύ[ν]ειν κ[α]ιροῦ τε παραπε[ρ] σόντος κ[αὶ] συνεπιτί[θεσθαι]. ἔχουσι δὲ καὶ
[ὥς] ἐγώ γ' οἷμαι ἀνελευ[θέρους] ψυχὰς [.] φ[α] [-- --] [-- --] λεμ[.]
γενέσθ[αι] [.] ε[σ]ποδ[.] διαβα[.] ἐκ[.]ν[.]αν καὶ
[.]ρικλεινι[α] [.]μ[ι]αν τὴν ἐλ[.]γ[.]πατες ζωήν[ι] [.]νον τῶν
οἰκείων ἐξ ἐ[κ]άστου χρε[ω]ν ἀτευκτοῦσ[ι]. κἄλλ[οι] δὲ καὶ τῆς ἀνευ φιλίας καὶ συγγενείας ἐ
πιπλοκῆς ἐν<ί>οις καὶ συλ λαλήσεως διαγωγὴν ἐ χούσης καὶ μάλιστα τοῖς ἰδιώταις ἐστέρηται.
τοσοῦτο γὰρ ἕκαστος ἀπολείπει τοῦ προσπελάζειν τοῖς τοιούτοις ὅμει λήσων, ὥς καὶ φεύγει
περιληφθεὶς ἀπὸ τύχης ἐν κο[υ]ρείοις ἢ μυροπωλί οἰς [ἢ] συμποσίοις ἢ παρακαθίσας ἐν
θεάτροις ὥς κύων τετοκυῖα· παραπλησίως δ' ἐ οὐδ' εἰς ταῦτο τολ[ύ]μαῖ π[λ]οῖον [ἐ]μβαίνειν οὐδὲ
γειτονεύειν· ἐᾷ<ι> γὰρ τὸ κοινωνεῖν τινος ἢ πρὸς τι τοιοῦτο συνκαταβαίνειν[.]

col. 22 P.Herc. 182, col. 22

εὐσπ[.]ρα[.] [.]ι τε καὶ προ[.] [το]ύτοις επιτη[.] [τ]οῦ διερεθίσ[αν]τος [.]
ποιῆσαι προ[.] [.]ενπροσε[.] [.]τεινπαρ[.] [.]ωσαναξ[.]
[.]ν[.] [.]ηθε[.]αδ[.] εἰρηκώ[ς] [.] οὐτωσὶ ποίησ[ον] [.] [κ]ραυ
[γ]άζειν[.] [.]ε[ς] [ἢ] βριμ[ω]μέν[ους] ἀδο[κ]ήτως. τὰ [δ]ὲ πρ[ὸς] αὐτοῦς, ὅταν [εἰ]ρηκέν[αι] τι
δοκ[ω]σιν ἢ [π]επραχ[έ]να[ι] κ[α]θ' αὐτῶν, εἴτ' ἐπακολουθοῦσι μετὰ τῶν συνεπισπωμένων
ἐκκακῶς ζοντες καὶ πομπεύοντες, ἄχρι ἂν καὶ παρακόψαι ταῖς ἀληθείαις τῶν χρόνων
ποιήσωσιν. παρὰ κολουθεῖ δ' αὐτοῖς, κἄν μονότροπον ἔχωσι βίον, ὑπὸ τῆς ἐρημίας καὶ τῆς
ἀρπαγῆς τῶν ὑπαρχόντων [κ]αὶ τῆς ὑφοράσεως τῶν κληρονόμων ἐγβάλλ[ε]σθαι, κἄν
γῆμωσι, τ[ῆ]ι <γυναι>κὶ περὶ[.]

col. 23 P.Herc. 182, col. 23

<λ>ύμης ἐγκαλοῦντας προπίπτειν[.] τὰ συμβαίνοντα[.] τι μεθοδεύειν[.]
δευμα. περὶ δ' ἐ τῶν ἡλικιω[ν] ἡμεῖς [ἡ]γούμεθα' ἄτοπον εἶναι τὰ καθ' ἑ[κ]αστον τῶν πάθει
συνημμένα καταριθμεῖν, ἵκα[ν] ὥς ἔχον τὰς ἀδι[α]φορή[τους] μόνον πρὸς ἅπαντας [καὶ] κοινὰς
παι[σ]ι γερόντων [καταγράφε]ιν δυσκολί[ας] [.]οι[.]ται [.]ει
θε[.] μηδ[.] μοιρ[.] μονίας. δ[ια]φθεύουσι πολλὰ κα[ὶ]
τῶν προ[κ]ειμέ[νων] λόγ[ων] αἰτ[οῦ]ντές τε[.] [κ]ατὰ [πυ]κνὸν προσεν[φ]ύσαν[τες] παραγωγὰς
ἀπολλύοντές <τε> διὰ τοὺς θυμοὺς ἐκουσίως οὐκ ὀλίγα, καὶ διὰ τὴν ἄρρητον ἐπιθυμίαν τοῦ
μετελθεῖν τινας ὅλας τὰς οὐσίας ἐξαναλίσκοντες, ἐνίοτε δ' ὑπὸ τῶν γεγονότων ἐχθρῶν
καταδικαζόμενοι καὶ παντελῶς ἀναγκαζόμενοι τῶν ὑπαρχόντων ἐκπίπτειν. ἀφίμ[ι] γὰρ τοὺς
ἐκκοπτομένους ὄμματα δούλους, πολλ[ά]κις δὲ φονευομένους[.], [ἄ]ν δὲ βάλω[σι] καλῶς
δρα[πε]τεύοντας. παρὲ[ι] [πετα] δ' αὐτοῖς καὶ τὸ

col. 24 P.Herc. 182, col. 24

[ἀηδ]εῖς δὲ γίνονται καὶ [γονεῦ]σι καὶ ἀ[δ]ελφοῖς καὶ [τέκνο]ις καὶ το[ῖ]ς ἄλλοις ἅ [πασι
φίλοι]ς, ἀ[ν] καὶ μήπο [τ' αὐτοὺς ἀνα]γκάσωσιν [.] [πο]λλάκις [.]τα[.]ται
[.] πολλὴν τα[.] βον[.] και[.]
εἴτε[.] μενο[.] ἐξων[.]και[.] πιτ[.]ρομ[.]
φρδετο[.]παρο[.] συνασπίζειν. ὅσα [τε πέ] φυκεν ἐξ οἰκετῶν οὐκ [ἐ] λαττώματα μόνον ἐν
ὑπηρεσίαις, ἀλλὰ καὶ δ[υσ] χρηστία<ι> καὶ συμφορῶν ε[ῖ] δη πάντα παρακολουθε[ῖ], διὰ τε τὰς
βριμύσεις καὶ τὰς κακηγορίας καὶ τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς ἀναιτίους κολάσεις καὶ συνεχεῖς καὶ
ὑπερμέτρους εἰς πᾶν ἐκ καλουμένων τῶν δούλων, ἂν μὲν αὐτοὺς ἀπο κτεῖναι δύνωνται,
σφόδρ' ἢ δέως ποιοῦντων, ἂν δ' ἀδυνατήσωσι, τέκνα καὶ γαμετάς, ἂν δὲ μὴδὲ ταῦτα, τὰς
οἰκ[ί]ας ἐμπιμπράντων ἢ τᾶλλα κτήματα διαφθειρ[ό]ντων. ἀλλὰ μὴν ἕαν καὶ πολλὰς ἔχωσιν
ἀφορμὰς εἰς φιλανθρω[ω] πῖαν ἢ δικαιοσύνην [ἢ προσ]ήνεια[ν].] [.]νην
ἡνδῆποτ[ε] [. . .]

col. 25 P.Herc. 182, col. 25

κᾶνθρωπο[ι] ἀφυσὶς τὰ δίκαια κρί[ν]ειν καὶ κα[ὶ] χόμιλοι γινόμε[νοι] κα[ὶ] τὰ τῶν ἀπάντων[ν]. [πολ]
λὰ δὲ ἀνατρέπ[ουσιν], ἀνευ[δ]όκητα πᾶσ[ι] ποι[οῦν]τες ἀνθρώποι[ς] [. . .] ταῖς ἄλλαις
κατατ[.] [.]ιπ[.] [.]ς[.] [κ]αὶ πα[ρὰ] [τοῖς] προσή[κου]σιν καὶ παρὰ
τοῖς ὀθνεῖρις, ἐκάστου τοῖς ὁμοίοις εἰκότως ἀμείβεσθαι τὸν ἀσυμπερίφορον δικαιούντος.
ἀναφα[ί]νουσι δὲ πολλάκις ὑπ' ὀργῆς καὶ γεγονυίας ἑαυτῶν συνωμοσίας καὶ πράξεις ἄλλας
ἀπορρήτους, ὥστε καὶ μεγάλα<ι>ς δι' αὐτὸ τοῦτο περιπίπτειν συμφοραῖς. ἡδεῖα δ' αὐτοῖς οὐδὲ
θέα γίνεται διὰ τὴν ὀργήν, οὔτε λουτρὸν οὔτε συμπόσιον οὔτε ἀποδημία μεθ' ὧνδῆποτε ἀνθρώ
πων [ο]ὔτε ἄλλο τῶν ἐπιτερπῶν εἶναι δοκούντων οὐδέν, ἀλλὰ πάντα παρὰ μισογόμενων τῶν ἐ
ρεθισμῶν διὰ νεῦμα καὶ ψιθυρισμὸν καὶ γέλωτα καὶ τῶν ἐφ' [ο]ῖς ἐθυμώθησαν ὑπὸ τινος
ἀνάμνησιν καὶ τῶν δια[. . . .]

col. 26 P.Herc. 182, col. 26

[κᾶν] κρ[αυγὰ]σιν ἢ [γυ]ναῖκ' ἢ παιδάριον ἢ τι [ἄλλο] τῶν τοιούτων, κᾶν [μὴ] ὅτι
ἀνθρώπους, ἀλλὰ [καὶ] ἄλογα ζῶια καὶ [δὴ] κᾶ[ψυχα] καὶ μικροῦ δεῖν [σκιὰς] [. . .]ις γὰρ ἐνίων ου
[.]ρα [.]ς[.] [γ'] ἔτ[ι] πικ[ρότερον] τῶν ὀργίλων παθῶν, ἢ τε φύ
σις καὶ τὰ κερνάμενα ταύτη κακοδαιμονικῆς γέμει [π]ικρίας. καὶ συνοὶ κοῦσι δὲ φόβοις καὶ
ἄγῳ νίαις καὶ ταραχαῖς, καὶ καθ' ὃν ἐνεργοῦσι χρόνον καὶ μετὰ ταῦτα, τότε μὲν ἐπὶ τῷ μὴ
δύνασθαι μετελθεῖν, τότε δὲ ἐννοοῦντες ὅσους ἔχουσιν ἐχθρούς, τοὺς δὲ μισοῦντας ἄλλως ἢ
καταφρονοῦντας, οἰκείους τε καὶ τῶν ἐξωθεν ἀνθρώπους. πολ[ύ] λakis δὲ καὶ τὸν παρ' ἐτέρων
οὐκ ἀναμένουσιν θάνατον, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι μετελθεῖν ἢ διὰ τὸ μετελθόντας ἀνήκεσ
τα προσδοκᾶν ἢ διὰ τὴν ἐφ' οἷς [ἐ]πραξαν μετάγνωσιν ἢ τι τοιοῦτον ἑαυτοὺς
[κατε]κρήμνισαν ἢ κατέ

col. 27 P.Herc. 182, col. 27

[σφαξαν][---] [---] [---] [---] [---] [---] [---] [---] [---]
---] [---] δ[---] δι[---] νο[. . . .] [λέγο]μεν ἐγ[ὲν] γενέσθαι καὶ διαβολὰς καὶ μωμητικά καὶ
μυρίας ἄλλας κακίας, δι' ὧν καὶ αὐτῶν ὑπερμεγέθως κολάζονται. τῇ γε μὴν ἀνεπιεικεῖ καὶ
ἀνημέρωι καὶ τραχείαι διαθέσει, πασῶν ὀλεθριωτάταις νόσοις, συνέζευκται τὸ πάθος, ἃ φ' ὧν
εἰς πᾶσαν αἰκίαν τοῦ δοκούντος ἡδίκηκεναι προάγει καὶ βιάζεται μὴ δὲ τῶν φιλάτων ἀπέχεσ
θαι μετ' ἐπιθυμίας παντὸς ὧνουμενης ἀποθεῖ καὶ βριμύσεως θηριώδους οὐδὲ παυομένης
ὥς τῆς τῶν λεόντων, ὅταν ἐκτὸς ὁ βλάπτων γένηται τῆς ὄψεως ἢ παύσωνται τῆς ἐνδεΐας, ἀλλ'
ἕως καὶ νεκρῶν προπηλακισμοῦ βαδίζουσης καὶ τὸ πέρας ὥσπερ εἰς αὐτὴν τιμωρίαν
[μετ]ατ[ρ]επούσης. συνήρ

col. 28 P.Herc. 182, col. 28

col. 29 *P.Herc.* 182, col. 29

col. 30 *P.Herc.* 182, col. 30

col. 31 *P.Herc.* 182, col. 31col. 32 *P.Herc.* 182. col. 32

[μίτος πρ]ὸς τοῦτον π[ικραιο]μένων, ὥς εἰσιν ἀ[κράχ]ολοι#26, δούλοις περίπτωσις
 ἀμαρτωλοῖς καὶ δι' ἄλ[λα π]ολλὰ πράγματα[.]γ[.]αζουσι[.]νοῖς ἄνευ δὲ
 [.] [.] [.] [.] [.] [.] [.]
 [.] [.] [.] [.] [.] [.] [.]
 ὁ[ρ]γίλων, οἷς ἡ φυσικ[ή] καθ' ἃ προείπαμεν πρόσσεσ τ[ι] μάλλον, ἢ παρρησι αστικοὶ μάλλον εἰσι
 δι' α[ς] αἰτίας ἐν τῷ Περὶ π[αρ]ρησίας λόγῳ κατετάξαμεν, ἢ τὰ τοιαῦτα συνεκέρηκεν αὐτοῖς
 μάλλον. οἷς δ' οὐ πρόσσεστιν οὐδὲ συνέτυχεν ἃ λέγομεν, οὐδ' αποδώσουσι. τῶν δὲ μὴ σοφῶν
 μηδὲ συνεγγιζόντων ὑποληφθήσονται τινες[ς] ὀργιλῶ τεροι καὶ τῷ πικρῶς λαβεῖν καὶ
 ἐπιτεταμένως, ἐνίοτε δὲ καὶ λοιδοροῦς τιθέναι φωνὰς καὶ τῷ κ[α]χυπόνουν ἔχειν τι καὶ τῷ
 τὸν μαιοπότηρον ἐπιφαίνειν καὶ τῷ τὸν λογι

col. 37 P.Herc. 182, col. 37

ζόμενον] ὑποκ[ρ]ίνεσθαι χα[λεπότηθ'] ὅλην [τοῦ] των ἢ κοινῶς ἀνθρώπων, ἢ τ[ῶ]ι βλά[π]τειν
 ἑαυτόν, ὃ φ[η]σι Νικα[ρ]ικ[ή] ράτης [ἐ]νίτε ποιεῖν καὶ τὸ[ν] σοφ[ό]ν, καὶ παρ' ἄλλ[ας] αἰτί[ας], ὧν
 φυλακὴν ὕστ[ερον] παρ[α] νέσομε[ν][.]δε[.]οφ[.] [.] [.] [.]
 [.] [.] [.] [.] [.] [.] [.]
 τῷ[ι] δακνηρῷ προσπίπτοντες αὐτῆς. ἡμεῖς δὲ τῷ καὶ κατὰ φωνήν τινα παρалоγισμὸν
 ἐντρέχειν οὐχ ἀπλῆν ποιούμεθα τὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ τὸ μὲν πάθος αὐτὸ κατὰ διήληψιν
 ἀποφαινόμεθα κακόν, ἐπειδὴ λυπηρὸν ἐστὶν ἢ ἀνάλογον λυπηρῷ, κατὰ δὲ τὴν συνπλοκὴν
 τῇ διαθέσει καὶ ἀγαθὸν ῥηθήσεσθαι νομίζομεν· συνίσταται γὰρ ἀπὸ τρ[ὶ] βλέπειν, ὥς ἡ φύσις
 ἔχει τῶν πραγμάτων, καὶ μηδὲν ψευδοδοξεῖν ἐν ταῖς σ[υ]μμετρήσεσι τῶν ἐλαττωμάτων καὶ
 ταῖς κολάσεσι τῶν βλαπτόντων. ὥστε καθ' [ὃ]ν τρόπον ἐλέγομεν]

col. 38 P.Herc. 182, col. 38

τὴν κ[ενὴν] ὀργὴν κακόν, ὅτι ἀπὸ διαθέσεως γίνεταί πα[μ]πονήρου καὶ μυρία δυσχερῆ συν
 επισπᾶται, δεῖν λέγειν [οὐ] κακ[ὸν] τὴν φυσικ[ή]ν #26]λὰ καθὸ δηκτικόν ἐστ[ί] τι, π[ερ]ὶ
 ἐλάχιστ[α] γίνεταί#26, [κ]αὶ κα[θ' ὃν] τρόπον ἐπιφ[έρομεν][.] [.] [.] [.]
 [.] [.] [.] [.] [.] [.] [.]
 κα[.] [.] [.] [.] [.] [.] [.]
 ἀπὸ σπουδαίας, οὐ κακόν, ἀλλὰ καὶ
 ἀγαθόν, οὕτως κακὸν ἐροῦμεν τὸ μὴ τὴν φυσικὴν ὀργὴν ἀναδέχεσθαι #26]καὶ ὥς γὰρ ἀκούων
 καὶ πᾶς χωνόστις οὐκ ὀργίζεται, πονηρίας πλεῖστον[ν] τεκμήριον φέρει κα[τὰ] τὸν Μένανδρον,
 ἐνίοτε δὲ προκινήσις ἢ λύττης περὶ ἕτερα· διὸ φανερὸς ἐστ[ί]ν ἐπὶ τοῖς ἐλάχιστοις παρὰ
 πόδας εὐθέως ἐξστησόμενος#26, ἀγαθὸν δὲ τὸ ἀναδέχεσθαι. παρὰ δὲ Νικασικράτει λέγεταί[ι]
 τὸ τὴν φυσικὴν ὀργὴν μὴ μόνον κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν λυπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπισκοτεῖν τοῖς λογισ[σ]
 μοῖς ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ κα[τὰ] τὸ]

col. 39 P.Herc. 182, col. 39

πρὸς τὴν [μετὰ] φίλων συμβίωσιν] ἀν[ε]κτὸν κατὰ πᾶν καὶ ἀπ[αρ]ενόχλητον ἐμποδίζειν καὶ
 πολλὰ τῶν κ[ατη]ριμ[ημέ]νων ἐλαττωμάτων[ν] συνεπιφέρειν· μὴ σ[υ]ν κ[ρίνα]ς δὲ τῇ
 κεν[ῇ] καὶ τ[. . .]ιαγαθ[. . .] [.] [.] [.] [.] [.]
 [.] [.] [.] [.] [.] [.] [.]
 τὸ σοφ[ὸν] καλεῖσθαι, τῷ δ' ἀερίων ἀπέχειν, μὴ δ' ἂν τεύξεσθαι <τῆς> προση
 γορίας ταύτης, εἰ τηλικούτον ἐστὶ κακόν. ἢ πῶς ἔτι μετὰ παρρησίας ἐροῦμέν τ[ι] πρὸς τοὺς
 λόγους τῶν ἀφαιρούντων τοῦ σπουδαίου πᾶσαν ὀργήν... πῶς φυσικὸν τὸ πρὸς τὰ τηλικαῦτα
 ἐμποδίζον καὶ τοσούτων αἴτιον κακῶν... εἰ δὲ ἀνέκφευκτον καὶ διὰ τοῦτο φυσικὸν λεγόμενον,
 πῶς οὐχὶ μέγα κακόν καὶ σοφοῖς ἐστὶν ὑπομενητόν, ἢ πῶς οὐχὶ καὶ περὶ τοὺς χαρίεντας ὀργαί
 τινες ὀρώμεναι, διότι παντὸς ἐστέρηνται τοῦ προσαναρτηθέντος ὑπὸ τούτων ... ὀλίγον δέ τι
 μόνον ἀνευδοκασίας συνεπιφέρονται τοῖς φυ

col. 40 P.Herc. 182, col. 40

σικὸν καὶ περὶ [τ]ὸν σοφὸ[ν] ἀκαριαῖ[ον] ποιήσουσι. κα ταλείπ[ει δὴ] καὶ πολὺ μᾶλ [λ]ον ὁ [διαπ]είθων λόγ[ος] ἂ [νέκφ]ευκτον [εἶναι τ]ὸ γέ [νος π]αντ[ί]. ὡς γὰρ ἐν ἄρ χῆι μ[ικρὸν φαίνε]ται, [ὔ στερον] δ' ὡς συνηυξ[η μένον ἐ]κ τῶν προσθέ[σε ων ὅξυ] γενόμε[νον, τῶ[ι] [ματαίωι κακὸ]ν, ἀλλ' [οὐ] τῶι σοφῶι ὅτι γὰρ τούτῳ τὰ τῶι πάθει παρακολου [θοῦντα κακὰ οὐχ ὡς ἀνέκ] φευκ[τα συνάψ]ομεν, [φα] νερόν, οἷς οὐκ ἂν εἴπαιμεν ἐγκυρεῖν τὸν εὐλόγιστον, τῇ δὲ φυσικῇ πάντως πε ριπίπτειν, δι' ἣν αἰτίαν ἀνέκφευκτον αὐτὴν ἐ δείκνυμεν ἀνθρώπων {η} φύσει. <καὶ> γὰρ οὗτος δήπου μετέχων αὐτῆς οὐκ ἂν οἶός τ' εἴη{ι} πᾶσαν ἐκφεύγειν, ἀλλὰ τινος ἐπιδεκτ[ι] κ[ὸ]ς εἶναι πάντως. ἔξῃς τι δ' , εἴ τις βούλεται καὶ κα τ' ἰδίαν τούτου λόγον φέρειν, ἀντ[ι] τῷ κοινῷ τὸν σοφὸν ἐντ[ά]ξει καὶ {του} τόνδε τὸν τρόπον κατα σκευάσαι ταυτό· βλαβεῖς ὑπὸ τινος ἐκουσίως ἢ λαβῶν ἔνφασιν τοῦ βλα βήσεσθαι, πότερον ἀδι ἀφορον ἀναδέξεται πᾶ θος, ὥσπερ ἐμβλέψαν τος αὐτῶι τινος, ἢ ἀλλό τριον, ἐπειδὴ τό γε οἰκεῖ ον λέγειν ἀπόπληκτο[ν] [. . .]

col. 41 P.Herc. 182, col. 41

αδιάφ[ορον μὲν] οὖν φά ναι βίαιον, εἰ δ' ἀλλότριον καὶ γινώσκει, διότι κολασ θεῖς ἀνασταλήσεται καὶ τοὺς ἄλλους ἐπιστήσει, μα νικῶς οὐκ ἂν ἔλθοι π[ά]λιν καθ' ἓνα γέ τινα τρόπο[ν] δακῶν. τὸ δὲ τοιοῦτο[ν] [ὁ]ργὴν [κ]αλοῦμεν. ὁ δ' ἐν [ὁρ]γαί[ς] <π>ρ[ὸς] τὰ μόνον βλ[ά]πτοντ[α], [χ]ωρὶς δὲ πρ[ὸς] [τὴν ἀλ]λοτρίωσιν [. . .] [---] [---] [---] [---] θαι. γί[νονται μ]ὲν οὐ[ν] πε ρὶ τοὺς ἀγαθοὺς ὀργαί, κἂν εἰς τοὺς φίλους ἀμάρτη<ι> τις, κἂν εἰς ἑαυτὸν φίλος πληνμελήσῃ<ι>, τοῖς ὅλοις εἰς αὐτὸν οὔτε διειλημ μένως οὔτ' ἀδιαλήπτως κοινῷ κακοῦ προσδο κωμένου καταντήσιν. ἀλλ' ἡμεῖς ἐπὶ τῆς εἰς ἐ αὐτὸν ἐρχομένης ἔστη μεν βλάβης. ἀπόχρη γὰρ ἐπιδείξει τὸ κοινόν, ὅτι συσχεθήσεται τισιν ὁρ γαῖς ὁ σοφός. καὶ φήσιν τις· ἀλλ' εἰ διὰ τὸ βλάπτεσθαι καθ' ἐκούσιον τρόπον ὀργί ζεται, βλάπτεται δ' ὑπὸ τινων εἰς τὰ μέγιστα, πῶς οὐχὶ καὶ μεγάλην ὀργὴν ἀναδέξεται καὶ σφοδρὰν ἐπιθυμίαν ἔξει τοῦ μετελθεῖν... πρὸς ὃν ἐροῦμεν, ὅτι τῶι βλάπτοντι τὰς τοιαύτας [β]λάβ[ε]ς ἢ φανερώι [γ' ὄν]τι,

col. 42 P.Herc. 182, col. 42

διότι μ[εγ]ά[λως] βλάβει, προσαλλοτριοῦται μὲν ἄ κρως, καὶ μισεῖ #26 τοῦτο γὰρ ἂ κ[όλο]υθον#26 οὐ μέντοι γε τα ρα[χ]ὴν ἀνα[δ]έχεται μεγὰ λη[ν]. οὐ[δ'] ἔ[σ]τιν γέ [πῶς] τ[ι] πα ρὰ [μέγας] τῶν ἔξωτεν, [ὅ]τ' οὐ δὲ κ[α]τὰ τὰς παρουσί[ας] τῶν μεγάλων ἀλγηδόνω[ν] με γάλαις συνέχεται τ[α]ρα χαῖς, [πο]λλῶι δὲ μᾶλλ[ο]ν κατὰ [τὰς] ὀργάς· τὸ γὰρ [δ]ει γὰ [παθεῖν φ]ύετα[ι] ἐξ ἂ νοίας]. [εἴ τις οὖν μάταιός] ἐστι, [συναφθ]ῇ[ναι] τοῦ το δύναται· μυρίας τε συμ φορὰς ἔχει καὶ συμπεπλε [γ]μένας καὶ συνακολουθοῦ σας· ὁ μάλιστα' αὐτὰς θεω ρῶν σοφὸς οὐκ ἂν ἐμπίπτοι. τό τε [δ'] ἐπιθυμεῖν τῆς κολά σεως καθάπερ ἀπολαυ στοῦ τινος, ὃ συνέζευκται ταῖς μεγάλαις ὀργαῖς, μάται ὅν ἐ[σ]τιν, οἰομένων μέ γιστον ἀγαθὸν εἶναι καὶ καταστρεφόντων ὡς εἰς δι' αὐτὸ αἰρετὸν καὶ κο λάσε[ι]ν οὐκ ἄλλως νομι ζόντων, καὶ ἀνημέρωι συμπλέκεται διαθέ σει, κα[θ]άπερ ὑπεδεί <ξ>αμεν καὶ προιόντες ἔτι παρα στήσομεν, ὥστ' οὐκ ἂν εἴ η περὶ αὐτὸν ἅμα καὶ γι νώσκοντα, διότι τὴν ἀ κροτάτην κο[μ]ί[ζε]ται τι μωρίαν ὁ τοιοῦτος ἐξ ἐ αὐτοῦ. διὸ καὶ βραχείαις ο[. . .]τε[. . .]νεινατελεως

col. 43 P.Herc. 182, col. 43

ὁ[ρ]γαῖς σ]υνέχεται καὶ δι α[φ]ορ[α]ῖς μὲν ὀνόματος, ἀ[λ]λ' οὐ μὰ Δία <τὸ> συνεπ[ό] μ[ε]νον τ[ῶι] ὑπὸ τοῦτο τατ τ[ο]μένω[ι] ἢ ἐν[νο]ήματι ἢ τοῖς ἄλλ[ο]ις τούτῳ π[ρ]οσα [γορεῦ]ομεν. [οὐδὲ χρ]ῆ τὴν δι[ι]αφοράν, ἣν τὸ π[ά]θος ἔχει πρὸς τὸ γινόμε[ν]ον πε ρὶ [τ]οὺς πολλοὺς ἐπ[ι]σ[τ]ῆσαι ἢ [μετ]ελθεῖν τιν[α], [μ]ηδ' ἂν [ὀργήν] αὐτὸ προσ[αγο]ρεῦ [ωμεν], [τ]ο[ῦ] ὀν[ό]ματος ἔνε κεν ἀγνοεῖν. [τὸ δ' ἀσθενές] τι [λέγειν ὀργήν] γί[ν]ν[εσθαι] καὶ τῶι σοφῶι περιὰ πτειν, ὥστε καὶ τοῦτον ἀσθενῆ ποιεῖν, οὐ παρενο χλήσει, καθάπερ ἐν[ί]οις, οἱ πάνδεινον ἡγήσαντο, ταῖς Κυρίαις Δόξαις ἀντιγρά φοντες, εἰ τετόλμηκέ τις ἐν ἀσθενεῖαι λέγειν ὀργὴν καὶ χάριτα καὶ πᾶν

τὸ τοι οὗτον, Ἀλεξάνδρο[υ] τοῦ πάντων πλεῖστον ἰσχύσαν τος ὀργαῖς τε πολλαῖς συν
εσχημένου καὶ κεχαρισμένου μυρίοις. οὐ γὰρ ἡ{ι} τῇ τῶν ἀθλητῶν καὶ βασιλέων ἀντίθετος
ἀ[σ]θε νεια λαμβάνεται κατὰ τὸν λόγον, ἀλλ' ἡ δεκτικὴ κατασκευὴ καὶ φύσις θανάτου καὶ
ἀλγηδόνων ἦς καὶ Ἀλέξανδρος δήπου καὶ πᾶς ὅλως ἄνθρωπος με τέσχηκεν, εἰ μὴ καὶ μάλισθ'
οἱ κατ' ἐκεῖνο δυνατῶτατοι λεγόμενοι, καθάπερ οὗτος. καὶ θυμ[οῦ] τοῖ

col. 44 P.Herc. 182, col. 44

νυν δεκτικὸς εἶναι ῥηθὴ σετα[ι] ὁ σοφός, ἥ<ι> που κάπῃ τὸ κοινότατον εἰώθαμεν φέρειν ταύτην
τὴν προσηγορίαν· ἥι δ' ἐπὶ τὸ σύντονον κατὰ [τ]ὸ μέγεθος ἦ καὶ ἐπὶ τὴν ὥς πρὸς[ς]
ἀπ[ολ]αυστὸν ὁρμήν, οὐ δὴ πουθε[ν] ἐ[ἵ]παι<μεν> ἄν. [ο]ὔτε γὰρ συντόν[οι]ς περιπί[π]τει πάθεσι
τροιούτοις #26μα [νί]α γάρ, ἐπεὶ καὶ[ι] μυρίων [γέ]μει κακῶν [ἡ] παρ' αὐτὸ[ν] ἐπιθυμία, [ἦν
καὶ] φευξόμε[ε]θα πᾶσαν ὥς μέγιστον οὗσαν κακόν #26, οὔτε πρὸς τὴν κόλασιν ὁρμαῖ ὥς πρὸς
[ἀ]πο[λαυστ]όν #26οὐδὲ γὰρ ἡδ[ύ] τι προσφέρεται #26, ἀλλ' ὥς πρὸς[ς] ἀναγκαϊότατον, ἀηδέστα
τον δὲ παραγίνεται, καθάπερ ἐπὶ πόσιν ἀψινθίου καὶ τομήν. ἀνήμερος γάρ, κατὰ τὸν Ὀμηρον
ἀφρήτωρ καὶ ἀθέμιστος, ὄντως ἔραται πολέμου καὶ τιμωρίας ἀνθρώπων, ὁ δὲ σοφός ἡμε
ρώτατος καὶ ἐπιεικέστατος. ὅτε ἐπιθυμῶν τῆς κολάσεως οὕτω{ι} παρίσταθ' ὥς πρὸς αἰρετὸν
δι' αὐτὸ τὴν τιμωρίαν, εἴ γε καὶ συνκαταδύνειν προαιρεῖται, σὺ φὸν δὲ μανία καὶ διανοεῖσθαι
παριστάμενον ὥς πρὸς τοιοῦτο τὴν κόλασιν. ἔξωσιν δὲ καὶ τῶν προενεχθῆ σομένων εἰς τὴν
παραμυθίαν ἐνίοις χρήσασθαι λόγους ἐπιλογιστικοῖς τοῦ προκειμένου χειρισμῶι διαλ
λάξαντας. ἀρέσκει δὲ καὶ

col. 45 P.Herc. 182, col. 45

τοῖς καθηγεμόσιν οὐ τὸ κατ[ὰ] τὴν πρόληψιν [τ]αύτην θυμωθήσεσθαι τὸν σοφόν, ἀλλὰ τὸ
κατὰ τὴν κοιν[ή]ν. καὶ γὰρ ὁ Ἐπίκουρος ἐν ταῖς Ἀναφωνήσεσιν [δ]ιασαφεῖ [τό]τε
θυμωθήσεσθαι καὶ [τὸ] μετρίως καὶ ὁ Μητροδώ[ρο]ς, εἰ κυρίως λέγει [τ]οῦ δὲ σοφοῦ θυμός,
συνεμφα[ίνε]ται τὸ λίαν βραχέως [τ]ὸ δ' [ὅτ]ι θυμωθῆ[σ]ε καὶ τῶ[ι] Ἐρμάρχω[ι] π[α]ρα
[τ]ητὸν [μὲν οὐ δοκεῖ], [ἀλλὰ] τὴν [σύντονον] μόνον ὀργήν· ὥστε θαυμάζειν ἐπὶ [τοῖς]
βυβλ<ι>ακοῖς εἶναι θέλουσιν, ὅτι ταῦτα καὶ τὰ πρότερον ἐπισημανθέντα παραλιπόντες ἐξ
ἀκολουθίας τὸ θυμωθήσεσθαι κατὰ τοὺς ἄνδρας τὸν σοφὸν ἀπεδείκνυσιν. αἱ τε πίστεις αὐτῶν
αἱ περὶ τοῦ θυμωθήσεσθαι τοσοῦτον ἀποδέουσι τοῦ κατὰ πᾶσαν ἔννοιαν θυμοῦ
θυμωθ[ήσεσθαι] προσάγειν, ὅπερ ὥφειλον, εἰ διὰ παντὸς οὐ καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν
κατηγορουμένως οὐδὲ τὸ κοινῶς ὀργισθῆσθαι, καθάπερ ὑποδείξομεν, παριστάνουσι. δῆλον
δ' ὅτι καὶ καθὸς μεγέθει καὶ καθὸς ποιότητι διαφέρει τῆς ὀργῆς οὐδὲ φυσικὸς ἐστὶν ὁ θυμός· οἱ δὲ
μὴ καλῶς πότ' ἐπὶ ταῦτόν καὶ πότ' οὐκ ἐπὶ ταῦτόν φέρεται ὀργὴ καὶ θυμός· ἐπιλελογισμένοι, κα
[θ]ὸ διαπίπτουσι καὶ τῶι πε

col. 46 P.Herc. 182, col. 46

ριπίπτειν ἢ μὴ περιπίπτειν θυμῶι δοξάζειν τὸν σοφόν, εὐσημ[ον]οῖμαι τοῖς
παρηκολουθηκό[σιν] οἷς ἐν τῶι λόγῳ τῶι περὶ τούτων ἐπεσημηνάμεθα. ταῦτα μὲν οὐ[ν] τὰ
παρ' ἡμῶ[ν] ἢ κα[ὶ] τὰ περὶ [ἡ]μῶν [τε καὶ] τοῦ φυσικῆς τιν[α] ὀργὴν εἶναι
κατασκευάζουσιν [ι] λόγοις [π]ροθέντε[ς] ἀντίπαλον [δὴ] τὸν σοφὸν ὀργισθῆσθαι.
τινὲς [δὲ καὶ] θυμωθῆσθαι τὸν σοφόν· φα[σιν] οὐχ ἦττον ἢ τὸν κοιν[ή]ν. ἐπὶ τούτοις οὖν
κέχρηται καὶ τοιούτοις ἐπιλογισμοῖς. εἰ [τ]οῖς καλῶς παρ' ἑαυτοὺς κ[ε]χρημένο[ις]
εὐχαριστήσῃ σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τοῖς ἐκουσίως βλάβαν σὺν αὐτὸν ὀργισθήσεται· [εἰ] δ' οὐκ
ὀργισθήσεται τούτοις, οὐδ' ἐκείνοις εὐχαρί[σ]ησιν. τὸ γὰρ ἀντίστροφον γίνεται πάθος ἐπὶ θα
τέρου πρὸς θάτερον, καὶ κινεῖ, καθάπερ τὴν εὐχάριστιαν, οὕτω καὶ τὴν ὀργὴν τὸ ἐκούσιον· ὥς
γὰρ εὐχάριστοῦμεν οὐ[ν]τε τοῖς ἀψύχοις τῶν ποιητικῶν οὔτε τοῖς ἀπροαιρέτως τι πα
ρασκευάζουσι τῶν ἐμψύχων, οὕτως οὐδ' ἀγανακτοῦμεν. οἱ δὲ φυσικῶς φασὶν ἡμᾶς ἐπὶ τὴν

ὀργὴν ὥσπερ ἐπὶ τὴν εὐχαριστίαν ὁ[ρ]μᾶν διὰ τὴν ἀντίστροφον αἰ τῖαν. ὥσπερ τε πολ[λο]ῖς πε
ριπεσόντες, ὅτ[α]ν οἶνο[ν]

col. 47 P.Herc. 182, col. 47

προσενέγκωνται μεθυσ κομένῳς #26[οῦ] μόνον ἄφ[ρ]ο σιν, ἀλλὰ καὶ συνετοῖς, καὶ οὐ μᾶλλον
ἐ[κ]είνοις ἢ τοῦ τοις#26, καταλαμβάνομεν ὅ τ[ι] τὸ μεθύειν ὁ[ῦ] συμβαί ν[ει] πα[ρ'] ἀλογιστίαν,
ἀλλὰ, κἂν [οἰ] σοφ[οἰ] μεθύωσι, [π]αρὰ [σοφί]αν, [οὔ]τως σαφ[ές] οὐ μόνον[ν] [τοὺς] ματα[ί]ους,
ὅταν ἐκ[ου] σίως ὑπό τ[ι]νος βλαβῶσ[ιν], [ἐ]πιδεκτικοῦς τῆς <ὀργῆς εἶναι>, <ἀλλὰ καὶ> τοὺς [σο
φούς]. [διὰ τοῦ]το μὲν οὐ[ν] ἐροῦ [μεν], [ὥ]σπερ δύν[α]ται ὁ [σοφός] μεθύσκεσθαι κατὰ φύσιν,
[οὔ]τως χρῆν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ὁ[ρ]γὴν αὐτῷ προσ[] ἀπτεσθαι[ι]. συνέχεται τε οὐδὲ τ[αῖς]
ματαίοις ὀργαῖς ὁ μάταιος [γε]νόμενος κε [ρ]αυνόπλ[ηκ]τος, ἀλλὰ κα τὰ τὰς ὑπολήψεις τὰς προ
[η]γουμένας· ὁ μὲν βεβλά [φ]θαί δοκ[ῶ]ν, ὁ δὲ καὶ μεγά λως, [ὑ]πὲρ μὲν ἐνίων τ[ᾶς] ὑπολήψεις
οὐκ ἔχων [ταύ]τας, ὑπὲρ ἄλ λων δ' ἔχων[ν], ἐπ' ἐκείνοις μὲν ἀόργητός ἐστιν, ἐπὶ δὲ τούτοις
ἐξίσταθ' , ὥστ' εἰ τὸ διερεθί[ζε]σθαι κοινῶς ὑπολήψε[σι]ν ἐπακολουθεῖ, βλαπτόμε[νος] δ' ὁ
σοφός ὑ πό τινος [ἐ]κουσίως ὑπο λαμβάνει βλάβπτεσθαι, τη λικοῦτο δὲ μόνον ὅσον βέ βλαπται,
πάντως μὲν ὀργισ θήσεται, βραχέως δὲ διὰ τὸ μηδέποτε μεγάλης ἔμ φασιν βλάβης λαμβάνειν,
οὐ δὲν εἶναι παρὰ μέγα τῶν ἔ ξωθεν ἡγού[με]νος, ἐνιοι δὲ

col. 48 P.Herc. 182, col. 48

καὶ περὶ τοῦ θυμωθήσε[σ] θαι τὸν σοφὸν <τού> τοις προσεχρή σαντο. τῷ πρώτῳ τοιγαρ οὖν
παραβληθήσεται τ[οι] οὗτος λόγος· εἰ φυσικῶς ὁρ μῶμεν ἐπὶ τὸ συντόνως εὐχ[αρι]στῆν τ[ο]ῖς
ἐκουσ[ί] ως εὐ[ε]ργετήσα[σιν], ἐκκα [λού]μεθα φ[υ]σικῶς κἂ[π]ι [τὸ] συ[ν]τόνω[ς] ὁρ[γ]ίζεσθαι
τ[ο]ῖς β[λ]άψ[α]σι κατὰ [π]ρο[]αίρε[σι]ν· ὥς [δὲ] καὶ σοφός [εὐ]χα[ρ]ί[σ]τεῖ [.] [-- -- --]
[-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [. . .] [ἐ]πειδὴ καὶ τ[ᾶς] ὥφε] λίας ἡγεῖται τὰς ἔξωθ[εν] βαιάς· οὐκ
ἐπὶ τῶν κακῶν γοῦν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀγα θῶν τίθεται τὸ μηθὲν εἶ ναι παρὰ μέγα τῶν ἔξω
θεν. ἀλλ' οὐ μόνον τοῖς σο φὸν ποιήσασιν εὐχαρισ τεῖ μεγάλως, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔνια τῶν ἄλλων
παρα σκευάσασιν. εἰ δ' ἐρεῖ τις εἰς [τ]ὴν προαίρεσιν [ἀ]τε νίζοντα τοῦτο πράττε[ι]ν, ταῦτο
δηλονότι καὶ ἐ πὶ τῆς ὀργῆς προσδέξεται. φανερόν δ' ὁ χρή λέγειν καὶ πρὸς [τὸ]ν ἐξῆς,
χειρισμῷ δὲ μ[ό]νον διαλλάττον τα λόγον. ἄθλιόν γε μὴν οἰητέον εἶναι τὸν ἐξῆς· περὶ τε γὰρ
τοῦ μεθυσθῆ σεσθαι καὶ τὸν σοφόν, εἰ μὲν ἀποφαίνονται τοὺς πε ρὶ τὸν Ἐπίκουρον κ[ε]χρησθαι

col. 49 P.Herc. 182, col. 49

τῷ καὶ τοὺς χα[ρ]ίεν[τας], [φλ]υ αροῦσιν· εἰ δ' ἑ[α]ν[τ]οὺς, ἀτόπως περὶ ἐκείνου φ[ανερό]ν ἐκ
τοῦ των συλλογίζ[ε]σ[θ]αι· τῷ τε παραπλησίῳ τρόπῳ πορευ ὁμενός τις ἀποδ[εῖ]ξει τὸ καὶ
φ[ιλ]οδοξ[ή]σει[ν] ἢ ἔρασ θήσε[σθ]αι τὸ[ν] σοφὸν [καὶ] μ[υ] ρίοις ἄλλοις σ[υ]σ[χ]εθῆ[σθ]αι
π[ά]θεσιν, εἴ[περ] ἄλ λο[ι] καὶ τῶν [πά]ν[υ] χα[ριέν] τω[ν] συ[ν]νεχ[ῶς] πό[ν]ους ἔ[χου]σιν
[.] εὐολος[. . .] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] [-- -- --] τὸ μεθύειν[ν] [.] [ι] [ι] [δ] [ι] θαι
πρόχειρό[ν] ἐστ[ι], καὶ τὸν σο φὸν προσδε[κ]τέον εὐεμπτω τώτερον ἐνίων ἀλογίστων εἰς τὰς
ὀργὰς ὑπάρχειν καὶ τὸ μὴ τῶν ἀφρόνων ἦττον τοῦτο πάσχειν, ἐπειδήπερ οὐχ ἦττον αὐτῶν
μεθύσ κεται, καθὸ λέ[γ]εται μεθύειν. ὁ δ[ὲ] τελευταῖος λόγος ἀπέ ραντός ἐστιν ἐκ τοῦ τὴν
ὀρ[γ]ὴν χωρὶς ὑπολήψεως τοῦ βε[β]λάφθαι μὴ γίνεσθαι καὶ τοῦ τὸν σοφὸν ἐκουσίω[ς] βλά
πτεσθαι συνά[γ]ων τὸ καὶ [ὁ]ργί ζεσ[θ]αι. καθάπ[ε]ρ γὰρ χωρὶς τοῦ γράμματα μαθεῖν οὐχ οἷ ὄν
τ[ε] {μαθαινουχοιοντε} γε νέσθαι σοφόν, ἀλλ' οὐκ εἰ γράμ ματά τις ἔμαθεν ἐποισθῆ σεται τὸ καὶ
σοφὸν αὐ τὸν ὑπάρχειν, οὕτως οὐδὲ τῷ προστησαμέν[ω] ὑ[πο]λήψειςιν τοῦ βεβλάφθαι

col. 50 P.Herc. 182, col. 50

τὴν ὀργὴν ἐπακολουθεῖν, ἄλλως δ' ἀδυνατεῖν, τὸ [πά]ν[υ]τως ὁ[ρ]γ[ι]σθῆσ[ε]σ[θ]αι τὸν ἔμφασιν
εἰληφοτά βλάβης, ἅμ μή τις ἐπιδεί ξη κ[αὶ] δραστικὸν αἶ[τι]ον ὀργῆς εἶναι τ[ῆ]ν ὑπό ληψιν
τ[ῆς] βλ[άβης]. [Φιλοδ]ή[μου] Περὶ [- - -] [ὅ] ἐστι Περὶ ὀργῆς [ἀριθ] ΧΧΓΗΗΗΔΔΔΠ